

LIETUVOS GANYTOJAI SKELBIA EUCCHARISTINIUS METUS

Ganytojų žodis baigiant Marijos metus. Kunigų seminarijoje 146 klierikai. Marijos metų dovanos Lietuvai. Krikščioniškasis atsinaujinimas 1989 m

Popiežiaus Jono-Pauliaus II kvietimu Visuotinė Bažnyčia plačiajame pasaulyje 1987 metais per Sekmines pradėjo minėti Marijos metus. pagerbdama 2000 metų sukaktį nuo Išganytojo Motinos vaikystės, ir baigė juos švęsti šiomet per Žolines – Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų iškilme. Mes Lietuvoje pernai (1987) vasarą visas jėgas ir priemones buvome sutelkę į Lietuvos krikšto 600 metų jubiliejų. todėl Marijos metus pradėjome kiek vėliau – rugsėjo 8-ąją, Švč. Mergelės gimimo iškilmeje. Vėliau juos šiomet ir baigsime – gruodžio 8-ąją, per Nekaltojo Marijos prasidėjimo šventę.

Kuo liks mums brangūs ir atmintini Dievo Motinos garbei skirtieji metai? Ir kur jie mus veda?

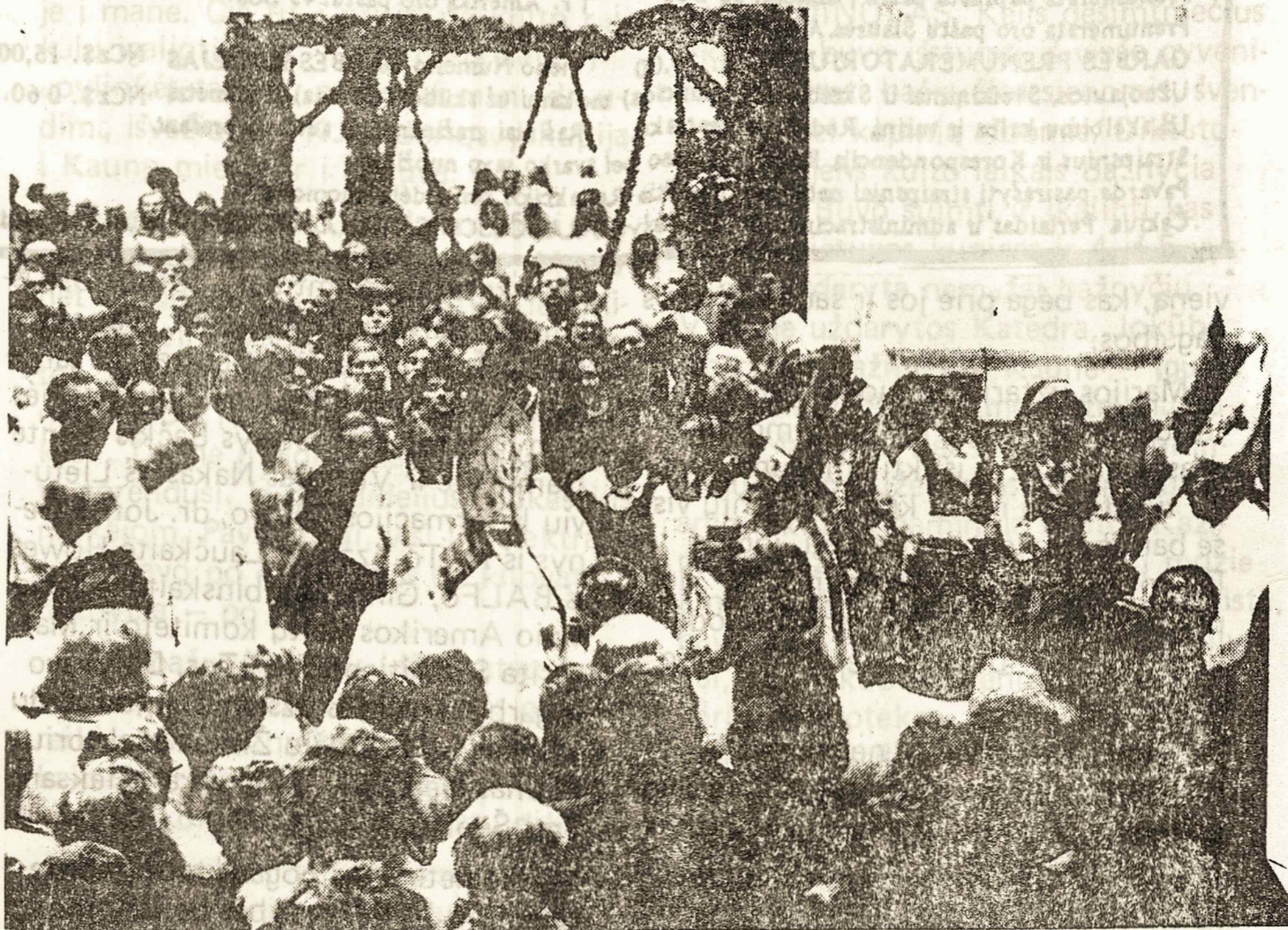
Trumpai galime atsakyti: 1987-ieji – 1988-ieji metai atnešė neužmirštamų dovanų bei maionių mums, Lietuvos katalikams, visai mūsų tautai bei visuomenei, bažnytiniame dvasiniame ir politiniame gyvenime. Ir mes – katalikai, krikščionys, tikintieji žmonės – visose džiugiose permainose matome tėvišką Dievo Apvaizdos ranką ir dangiškosios Motinos užtarimo vaisių.

Trumpai peržveikime Marijos metų dovanas pasiekusias mus per Bažnyčią ir per visuomenės gyvenimo poslinkius.

I. Marijos metų dovanos bažnytiniame Lietuvos gyvenime

Vos tik pradėjusi pernai (1987) švęsti Marijos metus, Visuotinė Katalikų Bažnyčia tuoj pat, 1987 m. birželio mėn. 28-ąją, padovanojo mūsų krašto Bažnyčiai seniai lauktą dovaną – iškėlė į altoriaus garbę kiinuji lietuvių tautos sūnų ir ganytoją Jurgį Matulaitį. Suvalkijos lygumoje sušvito nauja šventovė – Palaimintojo arkivyskupo koplyčia Marijampolės (Kapsuko) bažnyčioje – ir nauja mūsų šventė, liepos 12-toji, palaimintojo Jurgio diena.

Lygiai diena dienon metams nuo beatifikacijos prabėgus, 1988 metų birželio 28 dieną, Lietuvos Bažnyčiai ir mūsų tautai buvo suteikta kardinolo garbė, ir pats Šventasis Tėvas, įvesda-

Tikinčiųjų minia su Lietuvos vyskupais prie Marijampolės šventovės 1987 m. liepos 12 dieną arkivyskupo Jurgio Matulaičio palaimintuoju paskelbimo iškilme. Nuotrauka gauta iš Lietuvos

mas lietuvių vyskupą į kardinolų kolegiją, pasakė: "Priimkite tai kaip Marijos Metų dovaną".

Tuo pat metu, 1988 m. vasarą, Šventojo Tėvo meilė Marijai ir jos žemei Lietuvai davė dar dvi mielas dovanas: Pivašiūnų šventovės Dzūkijoje garbingasis Dievo Motinos paveikslas buvo papuoštas popiežiniu vainiku o Žemaičių Kaivarijos bažnyčia pagerbta bazilikos titulu.

Pagaliau šio rudenį pradžioje džiugus įvykis Tarpdiecezinėje kunigų seminarijoje: į pirmą kursą po daugelio metų pirmakart sugebėjome priimti visus 45 kandidatus, kuriuos laikėme tinkamais pradėti dvasines studijas. Tuo būdu dvasininkijos atžalynas, prieš 23 metus turėjęs 23 klierikus, jau turi 146 auklėtinius.

Ir tik Marijos metais Vilniaus vyskupas tremtinys pirmakart po 33-ųjų vyskupystės metų nuvyksta į Romą ir ten kartu su Šventuoju Tėvu ir keliais kitais lietuviais vyskupais konsekruoja vyskupu plačiai žinoma pasaulyje lietuvių, artimą popiežiaus bendradarbi, skiriamą naujoms atsakingoms pareigoms prelatą Audrij Bačkį.

Marijos metuose mums paskelbta sugražinimas pačių brangiausių mūsų krašto šventovių: Šv. Kazimiero bažnyčios ir Vilniaus katedros.

Marijos metų vaisiai pasirodo ir tuo, kaip džiugiai ir drąsiai dešimtys tūkstančių maldininkų dalyvauja Marijos metų iškilme, šventovių atlaiduose, kaip keičiasi spaudos ir įvairių kultūros sričių atmosfera religijos naudai.

II Gaivūs atsinaujinimo vėjai

Kai palyginame, kuo mes alsuojame, ką kalbame ir giedame, kas spaudos puslapiuose atskleidžiama šiandien, su tuo, kas buvo prieš metus ir net prieš pusmetį, mes nebeatpažįstame savo aplinkos ir savęs. Tarytum viskas kaip buvę, bet mes nebetokie. Išskyla aikštėn kruvinos šimtų tūkstančių likimų žaizdos ir girdime, kaip į nežinią vežamų, į bekrastę tundrą ir ledines jūras nusiųstų mūsų tėvų ir brolių, motinų ir sesių dvasią pailikė vienintelis dalykas – tikėjimas Dievu. Kur tik susitiko broliis mūsų tremtinių, greit atsirado gegužinės pamaldos, greit suskambėjo "Sveiku Marija, Motina Dievo", "Marija, Marija" ir kėlė jos į dangų skundą, liejo į širdį viltį, jog užtats prieš Aukščiausią tą žmogų menkiausią ir Tėvyne brangiausią – toji kuri viską gaili pas Dievą. Po daugybės skriaudų ir pažeminimo metų ateina pirmieji ženklai, kad teisybė ne amžinai tylėti pasmerkta, kad ir Lietuva atsibus dar kada, nes Kryžius gyvatą žadėjo ir nuo amžių nėra girdėta, kad maioningoji Mergelė Marija, Nuliūdusiųjų guodėja, būtų apleidusi bent

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje NCz\$. 8,00

Prenumerata paprastu paštu užsieni: 35 Dol

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol

GARBĖS PRENUMERATORIJUS NCz\$. 20,00

Užsiojautos, Sveikdinimai ir Skelbimai (Anūncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juventus, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina NCz\$. 0 30

I P. Ameriką oro paštu: 45 Dol

I tolimus kraštus: 75 Dol

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS NCz\$. 15,00

mokami už skilties (Coluna) centimetrai NCz\$. 0 60,

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

vieną, kas bėga prie jos ir šaukėsi josios pagalbos.

Marijos užtarimas guodė neiaimių iš tiktuosius ir įkvėpė pasitikėjimo bei drąsos nepaiūžti išlikti žmogumi šimtui tūkstančių mūsų krašto žmonių visoje baisybėje nepaliové tikėti, jog be Dievo vaiios jiems plaukas nekris. "Jei priėmėme gera iš Dievo rankos, kodėl neturėtume ir bloga pakęsti?". (Jobo 2,10).

Jeigu mūsų tėvai, seneliai, broliai ir mes patys priėmėme baisybes kaip Dievo leistas nors ir žmonių siūstas, (per žmones ateinančius) tai kodėl šiandien turėtume manyti, jog laisvės prošvaistės, suplevėsavusios šventos mums spaivos, suskambėję garbingi mums posmai, pa garba ir bent šioks toks atpildas nukriaustiesiems ir žuvusiųjų atminimui – jog visa tai ne iš Dievo rankos, ne iš Marijos meilės, ne iš mūsų ir pasaulio maldų?

Gaivūs atsinaujinimo vėjai kada gi padveikė ir kur? Marijos metais, Marijai paukoduose kraštuose. Taip. Ne veltui visas katalikų pasaulis Marijos metais meldėsi popiežiaus Jono-Pauliaus žodžiais: "Tau Marija, Išganytojo Motina, ypatingai pavedame tas tautas, kurios šiais Tavo metais švenčia šešių šimtų metų ir tūkstantmečio sukaktis nuo Evangelijos priėmimo, o visa jų istorija yra nužymėta pamaldumu į Tave..." Šeši šimtai metų – tai Lietuva. Tūkstantmetis - Ukraina, Baltarusija Rusija... (bus daugiau)

ŽMOGAUS TEISIŲ KONFERENCIJA
VALSTYBĖS DEPARTAMENTE

(Washingtonas, 1988 gruodžio 16.

LIC) Gruodžio 8 d. JAV vyriausybė Washingtone paminėjo Žmogaus teisių dieną ir Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Visuotinos žmogaus teisių deklara-

CIRURGİOES DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

cijos keturiasdešimtmetį. Suroštosė is-kilmėse dalyvavo ir lietuviai, praneša Lietuviu Informacijos Centras, jų tarpe nepriklausomos Lietuvos diplomatinės tarnybos šefas dr. Stasys Bačkis Gintė Damušytė ir Viktoras Nakas iš Lietuvių Informacijos Centro, dr. Jonas Genys iš ALTo, Izabelė Laučkaitė-Howes iš BALFo, Ginta Palubinskaitė iš Jungtinio Amerikos Baltų komiteto ir Margarita Samaitienė iš ELTo. Dalyvavo ir garbės svečių iš užsienio, jų tarpe du vilniečiai -- Sąjūdžio Žinių redaktorius Arūnas Degutis ir dailininkas Aleksandras Šepkus.

Rytmetinėje žmogaus teisių konferencijoje JAV Vaistybės departamente kalbėjo ambasadorius Richard Schifter, vicesekretorius Žmogaus teisių ir humanitariniams reikalams; ambasadorius Richard S. Williamson, vicesekretorius Tarptautinių organizacijų reikalams ir ambasadorius John C. Whitehead, JAV Vaistybės departamento sekretoriaus pavaduotojas.

Kalbėdamas į susirinkusius, t.y. į pusantro šimto kviestus nevaldinių organizacijų atstovus ir užsienio svečius. Schifteris teigė, kad valdžios, tebepažeidžiančios žmogaus teises, bent atsižvelgia į neigiamas reakcijas, kurias jų veiksmai gali sukelti. Anot Schifterio, ne kartą Maskvoje susitikusiam su žmogaus teisių gynėjais iš Lietuvos, pasaulio sąmo-ningumas žmogaus teisių klausimais priverčia valdžias skaitytis su savo veiksmy galimom pasekmėm.

Williamsonas, iškeldamas tautos apsisprendimo teisės svarbą, išdėstė skirtingas šios teisės sąvokas. "Didesnė pasaulio dalis žiūri į tautos apsisprendimo teisę kaip į vienkartinį veiksma, kuris baigiasi kraštui gavus politinę nepriklausomybę. Reikiamai išsisprendžia, kai kolonisto vėliava nuleidžiama ir vie-

tiniai perima valdžią. Bet JAV bės žiūri į tautos apsisprendimo teisę kaip į besi-vystantį procesą, kuris nevisada turi apimti politinę nepriklausomybę... Mūsų nuomone, tikras tautos apsisprendimas ateina iš individų, reguliariai ir periodiškai įgyvendinančių žmogaus teises, ypač teisę išrinkti savo valdžią. Kitą sakant, tautos apsisprendimo teisės esmė pasireiškia tikrais ir periodiniais rinkimais, kurie atspindi liaudies valią".

Apžvelgdamas žmogaus teisių padėtį pasaulyje, ambasadorius Whitehead džiaugėsi JAV vyriausybės laimėjimais per pastaruosius 8 metus, pridurdamas, kad "darbai" kurie mūsų dabar laukia tam tikra prasme yra didesni už tuos, kuriuos jau nugaiejome. Kaip pvz., kaip turėtumėm reaguoti į... augantį judėjimą už autonomiją Pabaltijo kraštuose kituose nerusiškuose Sovietų Sąjungos respublikose?"

Šis klausimas buvo ypač aktyviai gvildenamas diskusijose, kurios metu dominavo Pabaltijo tautų tematika. Pvz., estas iš Baltų Laisvės Lygos užklausė ar JAV žada ryžtingiau kelti Pabaltijo klausimą Jungtinėse Tautose. Schifteris atsakė, kad jau keis kartus iškėlė. Nakas teiravosi ar Pabaltijo klausimas buvo diskutuotas Reagano-Gorbachevo pasimatymo metu New Yorke. Atsakymas buvo neigiamas.

Po konferencijos, svečiai buvo pavalšinti priėmimo salėje. Priėmimo metu visa eilė Valstybės departamento pareigūnų bei Lietuva besirūpinančių nevaldinių organizacijų darbuotojai turėjo progos susipažinti su svečiais iš Lietuvos. Salėje mirgėte mirgėjo Sąjūdžio sagtimis apdovanoti konferencijos dalyviai.

TRUMPAI IŠ VISUR

Šv. Onos ligoninė Čikagoje dėl finansinių sunkumų užsidarė. Tai jau dešimta ligoninė paskutiniu laikotarpiu užsidariusi Čikagoje dėl išų stokos.

Čekoslovakijos kardinolas Frantisek Tomasek pareiškė, kad po 40 komunistinio valdymo metų jaučiamas Dievo nigesys kaip darbininkijoje, taip ir tarp inteligentų bei jaunimo. Tikinčiųjų skaičius ir jų prisirišimas prie religijos auga. Tai kardinolas pareiškė pasikalbėjime su Milano laikraščio redakcijos atstovu. Čekoslovakijos Bažnyčia turi geras viltis ateičiai – kalbėjo kardinolas.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

TAUTA APGADINTA, BET NESUGADINTA ..

Lietuvos kardinolas VINCENTAS SLADKEVIČIUS atsako į dvisavaitinio žurnalo "Švyturys" klausimus 1988 m. 19 nr. Žurnalo leidėjas – Lietuvos komunistų partijos centro komiteto leidykla. Tai bene pirmas toks drąsus ir atviras kardinolo pasisakymas, kurį išdrįso spaudinti komunistinis laikraštis, turintis 165.000 tiražą. Čia spausdinama didžioji dalis minėto pasisakymo.

(Tęsinys iš pereito numerio)

ŽURNALISTAS. Kaip vertinate bažnyčios ir valdžios atstovų santykius. Ar tai atsiliepia tikinčiųjų interesams. Ir ką reikėtų daryti, kad šie santykiai labiau pasitarnautų visuomenės gerovei?

KARDINOLAS. Apie praeitį aš pasakysiu aštriais, bet labiausiai tu vaizdą atitinkančiais žodžiais. Tik ar išdrįsite tokią skaudžią ir rūšią tiesą spausdinti. Praeityje buvusių valdžios atstovų ir Bažnyčios santykių negalima pavadinti santykiais. Tai buvo tik katės žaidimas su savo auka: stengtasi kuo išradingiau pažaišti, kartais nuduodant, kad netykoma bet su kiekvienu reikšmingu aukos pajudėjimu vis skaudžiau suleidžiami nagai.

Taip kalbu, kad daug skriaudos nepelnytai patyriau. Buvo tokie skaudūs laikai, kad kiekvieną svarbesnį žingsnį reikėjo su valdžia suderinti. Arkivyskupas T. Matulionis, kai gavo pasiskyrimą iš Vatikano, mane konsekrovo į vyskupus 1957 metų gruodžio 15-oios naktį savo koplyčioje. Girdime kartais priekaištų, kad visa tai įvyko nesuderinus su valdžia. Bet iš tiesų buvo bandyta derinti, tačiau arkivyskupas T. Matulionis jokio aysakymo iš valdžios nesulaukė. Gal nebuvau aš jiems parankus būti vyskupu. Todėl ir teko neoficialiu būdu mane konsekruoti. Paskui su arkivyskupu nuvažiuovom pas Religijų reikalų įgaliotinį pranešti apie įvykusį faktą. Vietoj pasveikinimo pirmi žodžiai buvo: "Aš tokius prachvostus sutvarkysiu". Ir netrukus atėjo parėdymas – arkivyskupą T. Matulionį išsiuntė į Še-

duvą, mane – į Nemunėlio Radviliškį. 17 metų pragyvenau mažiame zakristijono kambarėlyje, kur tilpo tik sofutė ir pusė apskrito stalo. Paskui leido įsikelti į Pabiržę. Bet ne butis pats skaudulys, o dvasinė skriauda požiūryje į mane. Čia tu į prisistatė kulto reikalų įgaliotinis ir, mane pasikvietęs į apylinkės tarybą, paskelbė man draudimą išvažiuoti į Kūšiadorių vyskupiją, į Kauno miestą ir į Šeduvą.

Taigi iš to matyti, kad santykiai su valdžios atstovais buvo įtempti. Mums net nurodydavo, kur gyventi. Klebonijos nusavintos, bažnyčios nacionalkuotos, tarsi mums tik pasimelsti išnuomuojamos. Kas buvo tikrasis šeiminkas? Tik ne liudis. Liaudis kitaip būtų sprendusi. Ir dar didelius mokesčius mokėjom. Pavyzdžiui, visi už elektrą mokėdavo po 4 kapikas už kilovatą, bažnyčia – po 25.

Kad bažnyčios ir valdžios atstovų santykiai pasitarnautų visuomenės gerovei, reikia, kad Bažnyčia galėtų egzistuoti kaip savarankiškai besitvarkanti institucija, be komandantinio ateistų diktato.

Dabar vykstantys visuomenės gyvenimo pasikeitimai kviečia mus naujai pažvelgti į savo vietą šiandieninėje tautos istorijoje. Per kelis mėnesius nukrito daug žodžio varžtų, buvo atšaukta daugelis tabu. Pasirodė, jog nėra tiesa, kad visuomenė bemaž ištiesai tapusi ateistiška ir kad krikščioniškosios vertybės jai nebereikalingos.

Per porą pastarųjų metų kai kurie žymūs kitų tarybinių respublikų kultūros darbininkai, o per šiuos – ir mūsų respublikos žymūs kūrėjai garsiai prabilo apie religinio tikėjimo reikšmę tautos dvasiai, jos moralei. Jau yra viešai pripažinta, kad labai sužalojo mūsų tautos sielą ne tik priverstinė žemės ūkio kolektyvizacija, urbanizacija, bet ir beatodairiška ateizacija. Buvo sužaiotose žmonių sąžinės, kai jie turėjo kalbėti ne tai, ką manė, ir daryti ne tai, ką sakė. Dėkui Dievui, šviesaus proto asmenybės suprato ir iš aukščiausių tribūnų ištarė: "Šitaip toliau gyventi negalime, nenorime".

ŽURNALISTAS. Viešai pripažinta,

kad administracinis komandinis mūsų šalies gyvenimo laikotarpis, prasidėjęs Stalino asmens kultu, palietė bene visas gyvenimo sferas. Kokių būdu tai atsiliepė bažnyčios reikalams, tikinčiųjų interesams?

KARDINOLAS. Kelis dešimtmečius tikintieji buvo išstumti iš viešo gyvenimo, apriboti bažnyčios sienomis, šventoriaus bei kapinių ribomis. Diktatoriaus asmens kultu laikais Bažnyčia kentėjo. Buvo suimti ir įkalinti kas trečias Lietuvos kunigas ir 4 iš 5 vyskupų, uždaryta nemažai bažnyčių. Vilniuje uždarytos Katedra, Jokūbo, Kotrynos bažnyčios, Kaune – Igulės bažnyčia, o Prisikėlimo bažnyčia paversta fabriku. Bet didžiausias tikinčiųjų jausmų įžeidimas – gražiausią architektūros paminklą švento Kazimiero bažnyčią paversti ateistų muziejumi. Kiek gražiausių bažnyčių apeista, paversta sandėliais, išvaikyti vienuolynai, konfiskuotos vienuolynų ir seminarijų bibliotekos. Bažnyčia skaudžiai kentėjo, bet ji liko vienintelė visoje šalyje institucija, negarbinusi diktatoriaus.

Per atoslūgį po diktatoriaus mirties daug gyvų likusių nukentėjusiųjų sugrįžo į Tėvynę, bet ir vėl buvo uždaryta bažnyčių, naikinami pakelių kryžiai, koplytėlės, šventi ir meno kūriniai, grašinimais nuo altorių nuvaryti vaikai ir jaunimas, o tam pasipriešinęs Vilniaus vyskupas Julijonas Steponavičius ištremtas į Žagarę ir iki šiol negražintas į pareigas.

Stagnacijos laikais ir Bažnyčiai stengtasi primesti sustingimą. Per vadinamąją dvasininkų registraciją ir kitus kanalus valdininkai rūpinosi, kad į svarbesnes bažnytines vietas patektų kuo daugiau kunigų, kurie palaikys švarius bažnyčių sienas, bet nesigrums už sielų svarumą. Trys kunigai buvo nubauti laisvės atėmimu už vaikų katekizavimą, kiti trys – už tai, kad "per anksti" pradėjo viešumo erą. Stagnacija per ketvirtį amžiaus suleido gilią šaknį, ir šiuo metu kai kurie Religijų reikalų tvarkymo valdininkai mūsų respublikoje sunkiai persiorientuoja į dialogą su Bažnyčia, tebenuri diktuoti bei administruoti. Ir dėl to daugelis Bažnyčios darbininkų dar netiki persitvarkymo rimtumu.

(Bus daugiau)

COMERCIAL SUEIKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL

CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E

DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

PARDUODAME
AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS
VĒLIAVĒLES
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

SVENTASIS JONAS BOSKAS

(Tęsinys iš praėjusio numerio)

Kunigas Boskas –
charizminė asmenybė

Šventasis kunigas Boskas nuo pat vaikystės buvo Dievo ir Švenčiausios Mergelės Marijos apdovanotas Šventosios Dvasios charizminėmis dovanomis. Tai buvo pranašingi sapnai, stebuklai, širdies paslapčių skaitymas, bilokacija, levitacijos reiškiniai, regima dangaus globa sunkiomis valandomis. Kunigas Boskas buvo tikras VAIKŠČIOJANTIS STEBUKLAS. Dėl visų tų dalykų, pavyzdžiui Prancūzijoje, jam teko patirti asmeninių nemalonumų...

Kartą prikėlė mirusį. Neabejotini yra kaštonų, Eucharistijos komunikantu padauginimai. Vaikai giliai maukšlindavosi kepurę ant kaktos, kad kun. Boskas nematytų jų minčių. Sunkią valanda Dangus atsiuntė gynėją – nuostabų šunį Pilkį. Ne kartą Jonas Boskas yra išpranašavęs savo auklėtinių mirtį.

Kai vienas iš artimųjų pasigėrėjo kun. Bosko turima stebuklų galia, pasakė:

– Ne aš, o Marija daro stebuklus... Jei gautum stebuklų galia, tuojau prašytum Dievą, kad ją atimtų.

Visas tas dovanas šv. kun. Boskas naudoja tik sielų gerovei. Jo gyvenimo šūkis buvo: "Da mihi animas caetera tolle" (Duok sielų, o visa kita gali pasiimti).

Kun. Boskas turėjo dovaną kitus gydyti, bet niekada sau ja nesinaudojo, niekada sau neprasė sveikatos.

Kresnas, nedidelio ūgio, judrus, išpažiūros tvirtas, nebuvo stiprios sveikatos. Atrodė kitaip – Dangaus jėga. Tik

po mirties paaikėjo kokios ligos jį buvo kamavusios. Nuo pat kunigystės pradžios buvo dažni kraujoplūdžiai. Būdamas 43 metų, dėi akių uždegimo neteko dešinės akies regėjimo. Nuo 46 metų kankino kojų traukuliai, nepaprastai vargino vienu išsiplėtimas. Labai dažnai kankindavo skaudi migrena, nemiga, sutrinkantis širdies ritmas, blogas virškinimas, odos uždegimas - viso kūno egzema... Nepaisant to, visada būdavo linksmas judrus, lyg būtų sveikas.

Saleziečių askezė

Šventasis kunigas Boskas nepaliko asketikos vadovėlio. Buvo ištikimas Švč. Mergelės Marijos ir šv. Pranciškaus Salezo mokinys. Griežtas sau, švelnus kitiems. Vis dėlto iš savųjų reikalavo, kad būtų pasiruošę iškęsti karštį ir šaltį, badą ir troškulį, nuovargį ir panieką, jei tik tuo galima pasitarnauti Dievo garbei, artimo labui. Labai vertino darbą. Sakydavo: "Jei salezietis mirtų dirbdamas, tai didžiulė garbė visai kongregacijai". Nuolat saviesiems primindavo neturto dorybę: "Jei tapsite turtingi, Dievo Apvaizda nusigręš nuo jūsų". Ypač vertino skaistumo dorybę. Sakydavo, kad pranciškonams būdingas neturtas, jėzuitams – klusnumas, o saleziečiams neturtas, klusnumas ir ypač skaistumas.

Salezietiškosios askezės kryptis: darbas, malda, pasitikėjimas Dievo Apvaizda, ypatingas pamaldumas Švč. Mergelėi Marijai, dažna išpažintis ir komunija.

Atmetamos aštriosios gamtinės askezės priemonės, visa askezė remiama meile. Nepaneigiant kontempliacijos, tvirtai kojomis stovėti ant žemės ir rankomis kabintis į dangų. Salezietiškoji as-

Kun. Boskas kelionės aprangoj į Paryžių

kezė neleidžia išsiskirti iš kitų, atmėta saldų sentimentalizmą, o propaguoja meilumą, linksmumą, draugiškumą ir pasiaukojimą.

Šv. Jono Bosko auklybos
metodas

Šv. kun. Bosko auklybos sistema yra vadinama SAUGOJAMOJI (PREVENTYVINĖ) SISTEMA.

1886 metais vienas kunigų seminarijos rektorius, aplankęs šventąjį, paklausė:

– Gal galėtumėt glaustai paaikinti, koks yra jūsų auklybos metodas.

Šv. kun. Boskas atsakė:

– Norite, kad Jums išdėstyčiau savo metodą? Bet kad aš pats nežinau...

Šv. kun. Boskas negalėjo glaustai atsakyti ir išdėstyti tai, ko jis išmoko iš Viešpaties, žvelgdamas į laiko dvasią.

Kai auklėtoji iškiidavo kokia problema, buvo sakoma: "Daryk, kaip daro kun. Boskas".

Jauniems auklėtojams šv. kun. Boskas patardavo mokytis iš vyresniųjų, bet paprastai mesdavo juos į vandenį, kad patys išmokytų plaukti.

Visa šv. kun. Bosko auklyba paremta meile, pasitikėjimu, o ne bausmėmis ar grasinimais. Šventadienių oratorių tikslas buvo mokytis ir auklėti vaikus žaidžiant. Kad maldingumas – maldos ir giesmės – neįkyrėtų, visa buvo pajvairinama žaidimais, ekskursijomis, meno renginiais. Saugojimo sistemos mintis yra LAIKYTI VAIKUS VYRESNIŲ JŲ AKIVAIZDOJE, KAD NENUSIDĖTŲ, NUSIKRATYTŲ BLOGAIS ĮPROČIAIS.

Šv. kun. Boskas sakydavo, kad auklėjimas pasieks tikslą, jei ne tik auklėtojas mylės vaikus, bet ir vaikai žinos, kad jis juos myli. Tada vaikai taps "lankstūs kaip nosinaitės".

Vien tik prigimtinės priemonės dar nepadaro viso darbo vaisingo. Šv. kun. Boskas propagavo gyvenimišką maldą, dažną išpažintį, dažną šv. komuniją, rožančių ir TRIS SVEIKA MARIJA.

Būdingos šv. kun. Jono Bosko priemonės buvo dar ir šios: mėnesinis pasirėngimas laimingai mirčiai, vakarinis žodis "Labanakt", kuris užbaigdavo

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Geriausia dovana

KIEKVIENA PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

dieną ir paruošdavo auklėtinius naujai geresnei dienai.

Šv. kun. Jono Bosko išugdytas auklėtojas, apsiginklavęs tomis pačiomis priemonėmis kaip ir kun. Boskas, tapo tarsi magnetu, kuris auklėtinius traukia prie savęs ir gali lengvai padovanoti Dangui.

Šv. kun. Boskas vertino mokslą. Jis pats buvo humanitarinių mokslų mėgėjas. Mokėjo hebrajų ir graikų kalbas. Rašė apologetinėmis ir istorinėmis temomis, propagavo katekizmo dėstymą vaikams ir suaugusiems.

Gyvasis Boskas šiandien

Šv. kun. Jonas Melchioras Boskas mirė prieš 100 metų, bet liko gyvas visoje besitęsiančioje boskiškoje veikloje.

Kas nežino šventojo kunigo Bosko?

Salezietiškoji šeima sudaro dvasininkai (kardinolai, vyskupai, kunigai), ir broliai koadjutoriai; iš viso jų priskaitoma apie 18 000. Jie darbuojasi 75 šalyse. Marijos Kriščiūnų Pagalbos dukterų yra taip pat apie 18.000. Jos darbuojasi 60 šalių. Be to yra 555 grupės vad. savanorių, vienuoliškai gyvenančių pasaulyje.

Salezietiškoji kun. Bosko šeima priklauso iš tos pačios šaknies kilioms naujos šakos: Oblatai, oblatės, orionistai; septyni institutai Lotynų Amerikoje, šeši Toimuosiuose Rytuose, iš viso apie tris tūkstančius asmenų (360 kunigų, 2000 seserų, 750 pasauliečių).

Visi iš vieno medžio, iš šventojo kunigo Bosko širdies. O kas suskaičius milijonus bendradarbių...

Šv. Jonas Boskas Lietuvoje

Šv. kun. Jono Bosko gerbėjų ir jo veiklos talkininkų yra Lietuvoje kone visose parapijose. Vienas iš didžiųjų šv. Bosko propaguotojų Lietuvoje buvo didelio šventumo kunigas Antanas Skeltys. Būrelis Lietuvių misionierių dabar darbuojasi Europoje, Amerikoje, Afrikoje. Šv. kun. Jono Bosko gerbėjų vis daugėja Lietuvoje. Tas didysis Dangaus magnetas ypač traukia jaunimą. Šv. kun. Jono Bosko socialinės pažiūros ir sėkminga auklėjimo sistema randa vis daugiau sekėjų.

KOKIA TŪ MŪSŲ KOVŲ IŠDAVA?

Lietuva tai yra žemės plotas prie Baltijos jūros krantu, kurą pagarsėjo išplautu gintaru ant Kuršių Neringos kopų. Lietuva tai yra vienas iš Europos kraštų, kuris kovojo nuo senų laikų su savo kaimynais. Tai yra kraštas, kurį kiekvienas pasaulyje gyvas lietuvis myli ir gina nuo priešų. Lietuva yra lietuvių tautos karžygiai, kunigaikščiai ir jos kūrėjai. Lietuva yra lietuvis partizanas, kuris kovojo, kad išauštų laisvės rytojais.

Lietuva dar yra kiekvienas lietuvis, kuris moka ir vartoja lietuvių kalbą. Kiekvienas knygos autorius, kuris rašė lietuvišką žodį. Lietuva tai liaudies daina ir tautinis šūkis, kuris išreiškia protėvių džiaugsmą, dvasią ir meilę savo tautai. Lietuva yra lietuviška tautodailė ir menas su Rūpintojėliais lietuviškose soduose.

Lietuva šiandien yra kaip ant laužo uždėta auka tikrai trūksta tą laužą uždegti. Ji neieško aklos mirties, o trūksta kaip ir kitos tautos gyventi; gerai ją supras tik tas kas širdyje nešioja tėvynės meilę, o su tokia meile turi būti surišti visi mūsų žygiai. Lietuvą mylintis lietuvis nepadarys nieko, kad būtų nesuderinama su lietuvių garbės pajautimu.

Dėl tėvynės meilės tada kovojome ir dėl visų kitų tautų laisvės. Kai dėl mūsų, tai toje kovoje esame viena iš labiausiai nukentėjusių tautų; ateityje mus laukia naujos aukos ir pastangos. Taigi pilnai esame užsitarnavę prieglobščio kitų tautų pastogėje, drauge su tų kraštų laisvai gyvenančiais piliečiais.

Kovojome tada ne tik už savo, bet kartu ir už kitų Europos tautų gerovę ir laisvę. Už šito mūsų ir kaimyninių tautų mūro Europą kūrė Michael Angelų, Rafaelių, Leonardo da Vinči kultūrą, tuo tarpu kai mūsų laukuose, kaimuose ir kaimuose tai kultūrai išsaugoti buvo liejamas geriausių mūsų sūnų

Tas faktas, kad Lietuvoje beveik visose bažnyčiose rasime šventojo Jono Bosko paveikslą ar statulą, rodo, kad jis g y v a s ir Lietuvoje.

Kun. Krizantas Juknevičius
(Kaunas)

kraujas ir mūsų motinų ašaros.

Neperdėtai galima pasakyti, jei iki šios dienos senoji ir aukščiausioji Europos kultūra nėra žuvusi, tai ar neturi ji būti dėkinga taip pat mūsų tautos sūnų pastangoms, kurios istorijos bėgyje prisidėjo prie įvairiausių barbarų užplūdimo sulaikymo.

Žinokite, kad lietuvių tautos ir jos didžiųjų vadų dėka praeityje Europa beliko visiškai kryžiuočių pavergta. Jei pašaulio galybių sutelktomis jėgomis pavyko nugalėti ir šių laikų žiaurus priešas, tai mūsų protėvių pralietas kraujas, ar tai prie Grunvaldo, ar tai kituose kovos laukuose, per istisus šimtmečius praeityje prisidėjo prie to priešaus susilpninimo, neleido jam išaugti iki galybės, kuri galėtų nugalėti pasaulį.

Karui pasibaigus turėjo sekėti taikos laikotarpis. Tos taikos pasaulyje deka nebuvo. Ir nieks negali mums priminti, kad kovojome prieš demokratinį pasaulį. Kovojome tik, kiek išmanydami, su mūsų laisvės priešais. Tauta mylinti tėvynę dėl jos deda viską. O kokia tų mūsų kovų išdava?

Lietuviai, prisiminkite mėlynųjų Nemuno, Neris, Šešupės vandenų, gintarais berenčius, smaragdais besikuriančiu Baltijos jūros bangų. To krašto, kur užia, šlama tamsūs miškai, kur platūs lygūs artojų laukai lyg jūra banguoja geltonom prinokusiom varpom.

Neužmirškite, kad esate Didžiųjų Gediminų, Vytautų ainiai. Prisiminkite savo istorijos ir kultūros galybę praeityje ir žinokite, kad mūsų istorijos lapai toli gražu nepasibaigę, ir kad pajėgsime sukurti dar daug ateityje.

Vyturys

JUOKAI

Rita: — Būtų buvę gerai gyventi prieš tūkstantį metų.

Marytė: — Kodėl?

Rita: — Tik pagaivok, kokios trumpos būtų istorijos pamokos.

Jonas: — Ar pats pagavai tas visas žuvis?

Antanas: — Ne. Man sliekas padėjo.

Mokytoja: — Rūta, kodėl taip ilgai rašomą lentą valai?

Rūta: — Tai kad juo daugiau valau, ji vis juodesnė darosi

— Nuo kada esi partijoj?

— Daug metų, drauge komisare.

— Ir tavo tėvas?

— Taip, ir mano senelis, ir prosenelis, visi buvo partijos nariai.

— Klausyk, meluoji. Tais laikais dar nebuvo kompartijos.

— Bet tai nesudaro gi jokio skirtumo, — atsakė čigonė. — Mūsų giminė visą laiką vogė.

ANGIE

GIRCKUS & CIA. LTDA.

CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA

MODAS

Rua Solon, 773
CEP 01127

Fone: 221-6377

Bom Retiro

— São Paulo — Capital

KAIP MOKYTI VAIKUS LIETUVIŲ KALBOS?

Psichologo ir lingvisto dr. Algio Norvilo tyrinėjimai ir siūlymai tėvams, mokykloms, organizacijoms, stovykloms

LIETUVIŲ KALBA IŠEIVIJOJE

Pirmiausia pažiūrėkimė į gimtosios kalbos įsisavinimo klausimą išėivijos sąlygose. Šis klausimas, kaip vaikams geriausiai perduoti gimtąją kalbą esant kitai aplinkos kalbai, yra susilaukęs nemažai dėmesio. Lenore Arnberg (1979) pateikia vieną naujausių įvairių kalbų mokymo būdų santrauką. Čia aptariami keturi būdai.

a. Kalbų maišymas

Kalbos maišomos, kai tėvai kreipiasi į kūdikį ar vaiką vis kitokia kalba. Be abejonės čia gali būti įvairių maišymo laipsnių. Štai gal kraštutinis pavyzdys; mama kreipiasi į kūdikį: "Johny, you slept so long, you must be hungry. Leisk pataisyti tavo pagalvę. Now, now, no reason to cry. Tuoj paimsiu".

Šis būdas pasižymi lankstumu, bet yra pats neveiksmingiausias perteikti mažumos kalbai. Vaikas kuria savo kalbą iš jam duotų pavyzdžių. Užtat svarbu vaikui duoti pastovių pavyzdžių, kad galėtų įsisavinti vienos ar kitos kalbos taisykles ir jas vartoti. Maišymas neleidžia įsisavinti kalbos. Kai stinga pavyzdžių vartojamos kalbos, vaikui sunku tą kalbą kurti. Pagaliau vaikas nusigrežia į stipresniąją aplinkos kalbą, nes iš ten daugiausia ateina jam pavyzdžių ir pagal juos jis kuria savo kalbą. Dr. Norvilo manymu, tai dažniausiai pasitaikanti, nors tikriausiai nesąmoningai pasirinkta kalbos perteikimo forma mūsų jaunesniųjų šeimų tarpe.

b. Pradžioje viena, vėliau kita kalba

Praktikuojant šį būdą, tėvas su vaiku pvz. pirmus ketverius metus be išimties kalbėtų vien lietuviškai ir tada staiga pereitų į anglų kalbą. Galima būtų klausyti, kad kiek šis būdas yra praktiškas. Dr. Norvilui atrodo, šis būdas nėra nei gyvenimiškas, nei praktiškas.

Arnberg iškelia ir kitą labai įdomų klausimą: ar kartais šitoks staigus kalbos pakeitimas negali vaikui būti traumatiškas? Ji pateikia tokį pavyzdį.

Vienoje šeimoje vaikai visada norėdavo užčiaupti tėvo burną, kai šis bandydavo kalbėti angliškai, nes jiems nebuvo įprasta su tėvu ta kalba kalbėti, ir jie iš jo nebeprisimė anglų kalbos. Šiuo atveju vaikas yra tiek sutapatinęs vieną kalbą su tėvo asmeniu, kad šiam prašėkus kita kalba vaikas nenori jos priimti.

c. Vienas asmuo, viena kalba

Tai klasiškas kalbų mokymo metodas mišrioje šeimoje: vienas tėvų pastoviai su vaiku kalba viena kalba, o kitas — kita kalba. Didelis plusas šio metodo yra tas, kad kalbos yra aiškiai atskirtos, nemišomos.

Gal didžiausias trūkumas, tai ribotas lietuvių kalbos akiratis mišrioje šeimoje. Kalbsi atstovauja tik vienas asmuo (lietuvius), o iš visų pusių smelkiasi aplin-

kos (anglų) kalba. Todėl pasiekę mokyklinį amžių vaikai jau paprastai pradeda vartoti tik aplinkos (anglų) kalbą. Čia ypač reikia ieškoti būdų praplėsti lietuvių kalbos vartojimo erdvę. Šiuo atveju reikia rasti daugiau asmenų, kurie lietuviškai kalba ir tuo būdu praplėsti lietuvių kalbos vartojimo pavyzdžius. Čia labai į talką galėtų ateiti grynai lietuviškai pravedami skautų arba ateitininkų susirinkimai, lietuviškų tautinių šokių ar chorelių pamokos lietuvių kalba. (bus daugiau)

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE MŪSŲ LAIKRAŠČIO PRENUMERATA?
2. AR NETURITE GIMINIŲ - DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L.?

CHOPPERIA ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP - PIZZA - QUEIJOS - FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS - MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 - Bom Retiro - Tel. 223-2333

MŪSŲ ŽINIOS

PALANGA STOVYKLAVO 30-TĄ KARTĄ

"Palangos" skautai ir skautės sausio 22 – 29 d. stovyklos paskutinėms dienoms Lituanikoje iškabino visas stovyklų vėliavas nuo 1974 metų. Labai vaizdžiai matėsi stovyklų pavadinimai – ši kartą "Lietuvos" stovykla. Savaitę išbuvo 35, o savaitgalį prisidėjo dar 15, neskaitant trumpai apsilankusių.

Anksčiau nuvykę vyresnieji pastatė 6 palapines, o stovykla prasidėjo Mišiomis bažnytėlėje, apeigomis prie vėliavų. Dalyviai buvo suskirstyti į 5 skiltis ir 4 "šeimynas" – aukštaičiai, žemaičiai, vilniečiai, džūkai. Lauke du kartus virė šeimomis, tomis mišriomis grupėmis dalyvavo skautoramoje su skautiškais uždaviniais, klausimais apie Lietuvą, spėlionėse. Skiltimis atliko stovyklos ruošos darbus. Vykų taškų konkursas, kurį laimėjo Lokiai.

Vakarinės programos buvo laužai; ypač šeštadienio didysis dviejų aukštų laužas su šūkais ir lietuviškomis dainomis, žaidimais. Talentų vakarą buvo tautinių šokių, dainų, vaidinimų, inscenizacijų. Tris vakarus žiūrėjo skaidres iš Lietuvos ir iš Jaunimo kongreso pernai Australijoje. Vyresnieji paruošė ir dalyvavo Susitaikymo sakramento apeigose koplyčioje, rūpestingai išrašydami maldas ir paaiškindami skaitymus. Kitą vakarą – naktiniai žaidimai su uždaviniais.

Stovyklautojai dirbo visokius rankdarbius – kaklaraiščių žiedus, Vilniaus verbas, konkorėžių ir grybų darbelius. Pritaikė ir giino skautišką žinią signalizuodami Morzės abėcėle, matuodami nuotolius, eidami gamtos takeliu, surasdami pasaulio šalis, sekdami susimastymo takelį. Susitelkimo dieną buvo pasikalbėjimo rateiliai apie svarbius žmones ir įvykius gyvenime. Visa diena skirta visokioms varžyboms – "gincana" – nors buvo karšta diena, visi uoliai "šeimomis" iakstė, spėliojo, ieškojo idomių dalykų.

Šeštadienį buvo prityrusio skauto įžodis. Palangos vadovei, stovyklos viršininkei Eugenijai Bacevičienei buvo įteiktas Lietuvių skautų sąjungos "Už nuopelnus" ordinas, atsiųstas skaučių Seserijos, o Klarisė Bacevičiūtė gavo Gintaro vadovių mokyklos baigimo pažymėjimą ir ženkliuką – ji pirmoji iš Brazilijos šiuos įavinimo kursus užbaigė. Stovykloje vadovavo komendantas Marcos Lipas, visokių ir vakarinių programų vadovė Marcia Pavilionytė, talkino Mario Šimkūnas, Jorge Prokopas. Dainas giesmes ir šokius akordeonu padėjo Klaudijus Butkus, Klarisė Bacevičiūtė ir Marcos Lipas. Vyriausia virėja – Stasė Povilionienė. Stovyklos kapelionu buvo kun. A. Saulaitis.

Skautai vyčiai, padėję stovyklą įrengti, pastatė per kelią aukštus vartus su užrašu "Stovykia LIETUVA", pravedė naktinį žaidimą, suruošė skauto įstatų takelį ir laužo baigimo apeigas šeštadienį, o sekmadienį pravedė Krikšto sakramento atnaujinimą šv. Mišių metu. Vy-

resnieji stovyklautojai paruošė maistą ir aplinką havajietišškai vakarienei – luau – miškelyje.

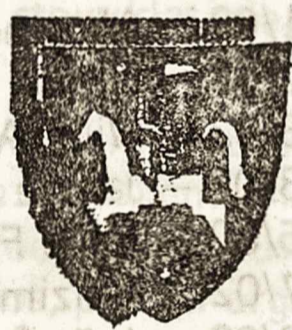
Sekmadienį Mišiose dalyvavo ir Lituanikos atostogautojai. Maldas paruošė ir skaitymą aiškino patys stovyklautojai, iš anksto savo mintis mažais būreliais paruošę.

Visi stovyklautojai pasirašė sveikintimo lapą kuris išsiųstas "Palangos" steigėjui kun. H. Šulcui į Afriką, lietuvių skautų vadovybei, "Skautų aidui" (lietuvių skautų laikraščiu), tikimasi nušiušti ir į Lietuvą, kur skautai atsikuria.

Šioje stovykloje dalyvavo iš trijų žemynų – Beatriz Bacevičiūtė su sūnumi Danieliu iš V. Vokietijos, kun. Saulaitis iš Š. Amerikos, ir, žinoma, sanpauliečiai. Stovyklos dalyviai buvo vadovų kviečiami dalyvauti savaitinėse sueigose ir stovykiuoti žiemos bei vasaros stovyklose. Susimastymo takeyje visi pasisakė norintys daugiau apie Lietuvą, lietuvišką kultūrą išmokti, tai piknikų pastogės sienos buvo priklijuotos plakatų apie lietuvius pasaulyje Lietuvos sričių papročių bei meno ypatybėmis, lietuvių skautų papročių piešiniais, Lietuvos vėliavų pavyzdžiais. Andrius Povilonis kasdien piešė stovyklos nuotykių "laikraštėli". Kąbėjo ir pirmosioms Mišioms paruošti religiniai plakatai.

Žaidė ir ekologijos žaidimą, kuriame kiekvienas buvo koks nors žvėrelis, ieškąs būti ir atsigerti, mažesnius žvėrelius medžioti. Taip stovyklautojai pajuto gamtos dinamiką ir žaidimo pabaigoje jėjusio "žmogaus" galią gamtą saugoti ar naikinti.

Kiekvieną dieną, aišku, buvo baseine maudymosi laikas. Varžybų dieną vyko žaidimai vandenyje. Oras buvo gan sausas ir šiltas. Sutvarkę ir išvalę stovyklavietę, stovyklautojai išsiskirstė namo, laukdami progos vėl kartu skautauti sueigose ir stovyklose. Kiekvienas stovyklautojas gavo Palangos gairėlę, o pasižymėjusieji – kitokias dovanėles.

**LIETUVOS
NEPRIKLAUSOMYBĖS
PASKELBIMO
SUKAKTIES**

MINĖJIMAS

rengiamas

vasario 19, sekmadienį, 4 v. p. p.,

VILA ZELINOJE – SESELIŲ SALĖJE

15 VAL. MIŠIOS V. ZELINOS BAŽNYCIOJ

16 VAL. MINĖJIMAS IR MENINĖ PROGRAMA

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

SKAITYKITE

MŪSŲ LIETUVA

PARDUODAMAS

ŽODYNAS

DICIONÁRIO

**PORTUGUĖS-LITUANO
LITUANO-PORTUGUĖS**

Kreiptis į šv. Kazimiero parapiją
Rua Juventus 28, Tel: 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

NAUJAS KRIKŠČIONIS

Sausio 29 dieną Šv. Kazimiero parapijos koplyčioj buvo pakrikštytas PAULO VICTOR, kurio tėvai Henrique Vytautas Lošinskas ir Vania Maria Vasconcelos Barchi, o seneliai – Amalia ir Henrique Alves Lošinskai.

Tai šių pastarųjų penktas vaikaitis. Krikšto apeigas atliko kun. Pranas Gavėnas.

DON BOSCO ŠVENTĖ

Šv. kunigas Jonas Boskas yra visam pasauly pažįstamas itališku DON BOSCO vardu. Miręs Torino mieste, Italijoje, 1888 metų sausio 31 diena, paskelbtas šventuoju 1934.

Popiežius Jonas Paulius paskelbė 1988 metus ypatingais jaunimo metais; ir patį apsilankė Bekiuose, Don Bosco gimtinėj.

Don Bosco įsteigė (1859 metais) saleziečius. Tai pasaulinio masto organizacija, kur kunigai ir broliukai-koadjutoriai pašvenčia savo gyvenimą ypač jaunimui, kad išaugintų "gerų krikščionių ir dorų piliečių". Tarpininkaujant šv. Marijai Dominikai Mazzarello, įsteigė ir moterų vienuoliją – Marijos Krikščionių Pagalbininkės Dukteris – kurios, panašiai kaip saleziečiai, rūpinasi mergaičių auklėjimu.

Saleziečiai ir salezietės dabar pasklidę 95 valstybėse.

Jau pradėję 1901 metais, saleziečiai pilnai įsikūrė Lietuvoj 1934-taisiais. Karo pradžioj ten jau buvo 7 saleziečių namai su grynai lietuvišku personalu. Rusų okupacija išblaškė tačiau visą veikimą. Ir šiandien, žvelgdami į žemėlapi, matom tą, kad ir nedidelį lietuvių saleziečių būrelį, pasklidus, ar palikus savo praėjimo pėdsakus, 29-iose pasaulio valstybėse: Lietuva, Lenkija, Prancūzija, Šveicarija, Italija, Vatikanas, Vokietija, Belgija, D. Britanija, Portugalija, Ispanija, Sibiras, Kinija, Japonija, Indija, Rwanda, Macau, Zair, Argentina, Čilė, Brazilija, Peru, Ekvadoras, Kolumbija, Venezuela, Meksika, Kuba, JAV, Kanada.

ATSISVEIKINIMAS

Išvykdami nuolatiniam apsigyvenimui į USA ir neturėdami galimybės atsisveikinti asmeniškai, prašome visų pažįstamų, draugų, organizacijų vadovybių ir narių, o taip pat ir visų kitų tautiečių, priimti mūsų sudie u, kurį sakome su viltimi, kad tai bus tik i k i p a s i m a t y m o.

Lidija Maciūnaitė Idikienė
Algirdas Idika, inž.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

KUNIGAS FELIKSAS JOKUBAUSKAS

Don Bosco šventės proga.

Šiam lietuvių parapijos uoliam dvasiškiui gili padėka ir nuoširdūs linkėjimai galingos Don Bosco paramos gyvenime ir apaštalavimo baruose.

Redakcija ir Administracija

Don Bosco Mišiose, kurias, šv. Kazimiero koplyčioj laikė klebonas kun. Pranas Gavėnas, buvo priminti ypač sausio mėnesį mirusieji saleziečiai (tarp kurių a.a. kun. Antanas Perkumas, miręs Karake sausio 31 d. 1986 metais).

VISOS GIMINĖS AR VISI GIMINĖS?

Gerb. redaktorai,

Norėčiau atkreipti Jūsų dėmesį į dažnokai randamą laikraštyje išsireikimą "visos giminės". Skaitome: – "reiškiamame užuojautą, našlei, šeimai ir visoms giminėms. Arba vėl: – "išvyko į Ameriką, kur aplankys broį ir kitas gimines.

Turėtų būti: "reiškiamame užuojautą... visiems giminėms". Toliau:..."aplankys broį ir kitus gimines."

Visos giminės ir visi giminės yra du visai skirtingi dalykai.

1) Visos aiščių – baltų giminės buvo priešų išnaikintos, pasiliko tik lietuviai ir latviai.

2) Su velioniu atsisveikinti atvyko visi giminės. Tai yra: broliai, dėdės tetos, seserys, vaikaičiai ir kt.

Jis yra mano giminė. Ji yra mano giminė. Pasakymas visi giminės yra bendrinis, apimantis tiek vyrišką lytį, tiek moterišką.

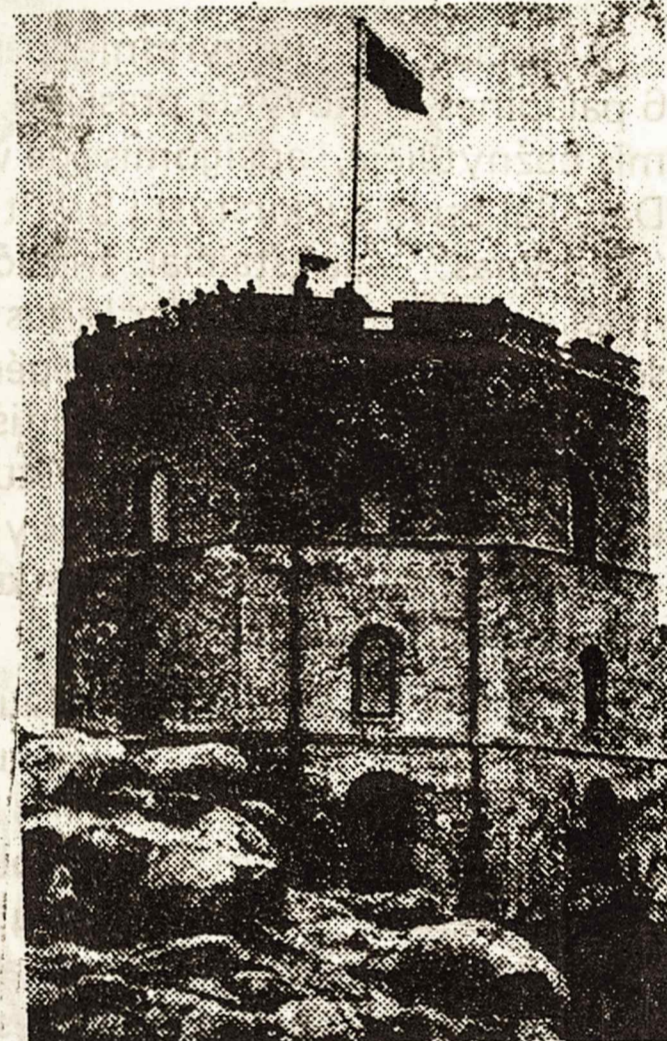
Dėkoju už dėmesį

Su pagarba

Algirdas Idika

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Aleksas JASIŪNAS	NCz\$. 10,00
Kun. Martynas GAIDYS	NCz\$. 7,00
Justina DOMINAS	NCz\$. 7,50
Vladas GODLIAUSKAS	NCz\$. 10,00
Antonio ZALUBAS	NCz\$. 8,00
Luiz ŠLIKTA	NCz\$. 8,00
Juozas ŠLIKTA	NCz\$. 8,00
Petras NARBUTIS	NCz\$. 8,00
Helena BUITVYDAS	NCz\$. 8,00
Kazimieras RIMKEVIČIUS	8,00
Josė LUKOŠEVIČIUS	NCz\$. 8,00
Ona GORSKIENĖ	NCz\$. 10,00
Elena KUČINSKIENĖ	NCz\$. 5,00
Olga TALEIKIS	NCz\$. 5,00
Kun.Mečislovas PUSČIUS	NCz\$. 50,00

Dabar jau kasdien matoma trispalvė Gedimino pilies bokšte.

VASARIO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime daug sėkmės.

01/02	— Alexandra Olga Marchi
02/02	— Helena Buitvidas Kubickas
03/02	— Willy Ambrozevičius
03/02	— Janete Jakatanvisky
05/02	— Rene Ferrari
07/02	— Anizim Popic
08/02	— João Šermukšnis
12/02	— Francisco Satkūnas
12/02	— Alfonsas Kublickas
12/02	— Regina Baisevičius Neumanas
14/02	— Monika Stelmockus
14/02	— Jorge Garsko
14/02	— Anita Pratali
15/02	— Odair Jeremias Collela
16/02	— Eugenia Reuba
18/02	— Alfonsas Pupelis
18/02	— Alda Garsko Pinheiro — Dra
21/02	— Algimantas Saldys
23/02	— Arlete Bumbles de Abreu Carvalho
24/02	— Algirdas Šukys
27/02	— Casimiro Ambrozevičius.

Sajungos - Aliança
Valdyba

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos